शत्रूणां ये प्राणहराः सुखं येन हनिष्यथ । एवमाभाष्य हनुमांस्तदा पाण्डवनन्दनं । ११६३५
मार्गमाख्याय भीमाय तत्रैवान्तरधीयत ।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि सौगन्धिकाहरणे एकपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ गते तस्मिन् हरिवरे भीमोऽपि बलिनाम्बरः । तेन मार्गेण विपुलं व्यचरद्गन्धमादनं ।
अनुस्मरन् वपुस्तस्य श्रियञ्चाप्रतिमां भुवि । माहात्म्यमनुभावञ्च स्मरन् दाशरथेर्ययौ ।
स तानि रमणीयानि वनान्युपवनानि च । विलोकयामास तदा सौगन्धिकवनेप्सया ।
फुल्लद्रुमविचित्राणि सरांसि सरितस्तथा । नानाकुसुमचित्राणि पुष्पितानि वनानि च । ११६४
मत्तवारणयूथानि पङ्कक्लिन्नानि भारत । वर्षतामिव मेघानां वृन्दानि ददृशे तदा ।
हरिणैश्चपलापाङ्गैर्हरिणीसहितैर्व्वनं । सशष्पकवलैः श्रीमान् पथि दृष्ट्वा द्रुतं ययौ ।
महिषैश्च वराहैश्च शार्दूलैश्च निषेवितं । व्यपेतभीर्गिरिं शौर्य्याद्भीमसेनो व्यगाहत ।
कुसुमानन्तगन्धैश्च ताम्रपल्लवकोमलैः । याच्यमान इवारण्यैर्द्रुमैर्मारुतकम्पितैः ।
कृतपद्माञ्जलिपुटा मत्तषट्पदसेविताः । प्रियतीर्थवना मार्गे पद्मिनीः समतिक्रमन् । ११६४५
मज्जमानमनोदृष्टिः फुल्लेषु गिरिसानुषु । द्रौपदीवाक्यपाथेयो भीमः शीघ्रतरं ययौ ।
परिवृत्तेऽहनि ततः प्रकीर्णहरिणे वने । काञ्चनैर्विमलैः पद्मैर्ददर्श विपुलां नदीं ।
हंसकारण्डवयुतां चक्रवाकोपशोभितां । रचितामिव तस्याद्रेर्म्मालां विमलपङ्कजां ।
तस्यां नद्यां महासत्वः सौगन्धिकवनं महत् । अपश्यत् प्रीतिजननं बालार्कसदृशद्युति ।
तद्दृष्ट्वा लब्धकामः स मनसा पाण्डुनन्दनः । वनवासपरिक्लिष्टां जगाम मनसा प्रियां । ११६५०
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि सौगन्धिकाहरणे द्विपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ स गत्वा नलिनीं रम्यां राक्षसैरभिरक्षितां । कैलासशिखराभ्याशे ददर्श शुभकाननां ।
कुबेरभवनाभ्याशे जातां पर्व्वतनिर्झरे । सुरम्यां विपुलच्छायां नानाद्रुमलताकुलां ।
हरिताम्बुजसंच्छन्नां दिव्यां कनकपुष्करां । नानापक्षिजनाकीर्णां सुपतीर्थामकर्द्दमां ।
अतीवरम्यां सुजलां जातां पर्व्वतसानुषु । विचित्रभूतां लोकस्य शुभामद्भुतदर्शनां ।
तत्रामृतरसं शीतं लघु कुन्तीसुतः शुभं । ददर्श विमलं तोयं पिबंश्च बहु पाण्डवः । ११६५५
तान्तु पुष्करिणीं रम्यां दिव्यसौगन्धिकावृतां । जातरूपमयैः पद्मैश्छन्नां परमगन्धिभिः ।
वैदूर्य्यवरनालैश्च बहुचित्रैर्म्मनोरमैः । हंसकारण्डवोद्धूतैः सृजद्भिरमलं रजः ।
आक्रीडं राजराजस्य कुबेरस्य महात्मनः । गन्धर्व्वैरप्सरोभिश्च देवैश्च परमार्चितां ।
सेवितामृषिभिर्दिव्यैर्यक्षैः किम्पुरुषैस्तथा । राक्षसैः किन्नरैश्चापि गुप्तां वैश्रवणेन च ।
ताञ्च दृष्ट्वैव कौन्तेयो भीमसेनो महाबलः । बभूव परमप्रीतो दिव्यं संप्रेक्ष्य तत्सरः । ११६६०
तच्च क्रोधवशा नाम राक्षसा राजशासनात् । रक्षन्ति शतसाहस्राश्चायुधपरिच्छदाः ।